

αὐτοῦ ἦτις ἦτο ἡ ἐπαρχία ἐκείνη τῆς Γαλλίας ἐν ἧ πρό πάντων εἶνε ἐν χρήσει ἡ παραμόρφωσις τῆς κεφαλῆς. Ἐπίσης ὁ Foville, καὶ ὁ φρενολόγος τῆς Τουλούζης Delaye παρετήρησαν ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν φρενοβλαβῶν ἐξετέθησαν κατὰ τὴν παιδικὴν τῶν ἡλικίαν εἰς τὴν περιγραφείσαν κάκωσιν. Βεβαίως, ὁ Foville ὀρθῶς παρατηρεῖ, οὐχὶ πάντες οἱ παραμειομορφωμένην ἔχοντες τὴν κεφαλὴν πάσχουσι τὰς φρένας, τούναντιόν ὑπάρχουσι τινες ἐκτάκτου διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ἀλλὰ ἡ πρὸς τοῦτο διάθεσις ὑπάρχει ἐξ-ἄπαντος ἐν ὀρθῷ λόγῳ πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς παραμορφώσεως. Καὶ κατωτέρως μὲν μορφὰς δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ἄνευ βλάβης, ἅμα ὅμως ἡ παραμόρφωσις προδῆ ἐπὶ πολὺ, ὁ ἐγκέφαλος κωλύεται ἐν τῇ ἀναπτύξει του, καὶ οἱ κακωθέντες ἀποθνήσκουσι ὑπὸ ὀξείας τινὸς τοῦ ἐγκεφάλου νοσήματος ἀνάρπαστοι γινόμενοι, ἢ περιπίπτουσι τῇ βλακειᾷ καὶ τῇ ἐπιληψίᾳ. Ὁ Gosse μετ' ἰδιαιότητος ἐξύττητος παρετήρησε τὰς συνεπείας τῆς παραμορφώσεως ἐν Ἀμερικῇ. Περιγράφει τοὺς λαοὺς, παρ' οἷς ἐν χρήσει τὸ ἔθιμον τοῦτο, ὡς ἐν ἀθλία εὐρισκομένους κατὰστάσει. Οἱ Σιαμέζοι εἰσὶ ἀνόητοι καὶ σκληροὶ, οἱ τῶν ὀρέων τοῦ Περού ἐκτάκτως ὀκνηροὶ, καὶ οἱ Ἰνδοὶ τοῦ Sacramento ὁ ἀνοητότερος λαὸς τῆς ὑψηλίου. Ἐπίσης φυλὴ τις παρὰ τὸν Ὀρεγόνα, διακρινομένη διὰ τὸν μικρὸν ἐγκέφαλόν της εἶνε ἡ ἀνοητοτάτη ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ, καὶ ὅλως ἀνεπίδεκτος πολιτισμοῦ. Ἐνδιαφέρουσα εἶνε ἡ παρὰ τοῖς λαοῖς τούτοις, παρ' οἷς ἡ παραμόρφωσις ἔθιμον, ἐκτάκτος ἀνηθικότης. Ὁ Gosse ἐποίησε παρατηρήσεις καὶ ἐν Τουλούζῃ ἐπιβεβαιούσας τὰ συμπεράσματα τῶν ἄλλων, καὶ λέγει, ἐκ τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ Montagne Noire οἱ παραμειομορφωμένην ἔχοντες τὴν κεφαλὴν διεκρίνοντο ἐπὶ ματαιότητι καὶ ἀπερισκεψία.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐθίμου τούτου δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ὅτι αἰτία αὐτοῦ ὡς ἐν γένει καὶ ἄλλων βαθέως ἐρριζωμένων ἐθίμων, φαίνεται ὅτι εἶνε κατὰ πρῶτον λόγον αἱ κοινωνικαὶ διαφοραί. Ὁ ἰσπανὸς Τορκουεμάδας ἀναφέρει ἐπὶ τοῦ προκειμένου γεγονότα τινα, ἅτινα εἰσὶ σπουδαία ὡς ἀφορῶντα τὰς αἰτίας τοῦ ἐθίμου τούτου. Οἱ περουβιανοὶ πράγματι διηγήθησαν αὐτῷ ὅτι ἐν ἐκάστη ἐπαρχίᾳ ὑπάρχει ἴδιος τρόπος πρὸς μεταμόρφωσιν τῶν κεφαλῶν.

Ἡ πυραμιδοειδὴς μορφή κατὰ τούτους ὑπῆρξε προνόμιον τῶν εὐγενῶν τοῦ Περού. Ὁ βασιλεὺς μόνος ἐδικαιούτο νὰ μεταμορφοῖ πυργοειδῶς τὰς κεφαλὰς τῶν τέκνων του, ὡς ἔκφρασιν δὲ τῆς βασιλικῆς του ἀρεσκείας ἐπέτρεπεν ἐνίοτε καὶ εἰς τινὰς τῶν εὐγενῶν τοῦτο. Ἐν Περού ἐξ ἄλλου καταβάλλεται μεγίστη φροντίς ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ζητούμενη μορφή, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μένουσιν οἱ ἐπίδεςμοι. Ἐν Μεξικῷ ὅμως, παράδοξον εἰπεῖν, φαίνεται ὅτι οὐ μόνον ἡ ἀρχουσα, ἀλλὰ καὶ ἡ δουλεύουσα τάξις ἔφερε δμοιομόρφους τὰς

κεφαλὰς, παραμειομορφωμένας, ὡς ἀποδεικνύουσι ἀρχαιότατα μνημεῖα παριστῶντα τὸν τε βασιλέα καὶ τοὺς δούλους δμοιομόρφως τὴν κεφαλὴν παραμειομορφωμένην ἔχοντας. Ὁ Γερμανὸς Spix διηγεῖται ὅτι ἔμαθε παρὰ τινος λαοῦ τῆς νοτίου Ἀμερικῆς ὅτι παρεμόρφωσεν τὴν κεφαλὴν ὅπως διακρίνεται ἀπὸ πλησιοχώρου φυλῆς.

Ἐν Μονάχῳ.

ΑΒΙΚΕΝΝΑΣ.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Τοῖς ποιηταῖς.

Ἐκείνος ποῦ μίᾳ μέρᾳ εὐτυχίῃ
Σὲ στήθη γυναικὸς ἀγαπητῆς
Μονάκριβο καμάρι της ν' ἀνθίσῃ,
Ποτὲ ἀπὸ τὰ χέρια δὲ θ' ἀφίσῃ
Τῇ λύρα του, ἂν εἶνε ποιητῆς.

Γιὰ μίᾳ ὥραῖα μοναχῇ φροντίδα
Κάθε ὥρατο τότε τραγουδεῖ,
Τιμῇ, ἐλεημοσύνη, πίστι, ἐλπίδα·
Κι' ὁ ὕμνος π' ἀντηρεῖ γιὰ τὴν πατρίδα
'Ἀπ' τῆς ἀγάπης βγαίνει τῇ χορδῇ!

Πόσα τραγούδια τρυφερά, ἐμπνευσμένα,
Γεμάτα πόθους, ὄνειρα, φτερά,
Δὲ γράφονται γι' ἄλλο καὶ μὴ κανένα,
Παρὰ γιὰ νὰ τὰ λάχουνε γραμμένα
Δυὸ ματάκια μόνο φλογερά!

Μὰ ὅποιος δὲν κατῶρθωσ' ἐδῶ κάτω
Σὲ στήθη γυναικὸς ἀγαπητῆς
'Ὀλόχρυσο νὰ γράψῃ τ' ὄνομά του,
'Σ τὴ νύχτα ποῦ τ' ἀπλών' ἡ ἐρημιὰ του,
Βουβαίνεται, ἂν εἶνε ποιητῆς.

Τοῦ ποιητοῦ τῇ λύρα κουρτισμένη
Συχνὰ τοῦ κόσμου ὁ ἔπαινος κρατεῖ·
Μὰ ὁ πῶς γλυκὸς της κόσμος ὅταν μὲν
'Ἀναίσθητος μπροστά της, τί θὰ γένη;
Τί θέλει πλεῖν ν' ἀκούεται αὐτῇ;

Γυναῖκα τῆς ζωῆς μας εἶν' ἡ μοῖρα,
Πότε κακῇ, καὶ πότε ἀγγελικῇ·
Αὐτὴ τὴν ἀκριβὴ μας βάζει λύρα
Πότε 'ς τῆς φήμης τῇ λαμπρῇ πορφύρα,
Πότε 'ς τῆς λήθης τῇ φτωχῇ φασκίᾳ.

Μάρτιος, 1882.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Σ. . . , γέρον φιλάργυρος, εὐρίσκειτο εἰς τὴν τελευταίαν του ὥραν.

— Δὲν ἔχει πλέον τὰς αἰσθήσεις του, εἶπέ τις τῶν παρισταμένων συγγενῶν.

— Τώρα θὰ ἰδοῦμε, λέγει ὁ ἰατρός.

Καὶ μὲ δυνατὴν φωνήν.

— Πρέπει νὰ πάγῃ κανεὶς, εἶπεν, νὰ πάρῃ ἀμέσως μιὰ μοτιλίλια ἀπὸ τοῦτο τὸ σιρόπι. . . Ἐχει εἴκοσι φράγκα.

— Πολὺ ἀκριβὰ, ἠκούσθη λέγων ὁ ψυχορραγῶν ἡμιανοῖγον τοὺς ὀφθαλμούς.

* *

Ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἡ κυρία Α* παραπονεῖται πικρὰ διὰ τὸν βάνουσον τρόπον τοῦ συζύγου της καὶ ζητεῖ διαζύγιον.

— Ἐν τούτοις, λέγει ὁ πρόεδρος, ὁ σύζυγός σας εἶπεν ὅτι σᾶς ἡγάπα ἄλλοτε πολὺ.

— Εἶνε ἀληθές, κύριε πρόεδρε, ἀλλὰ κατόπιν ἠλλαξεν ὅλως διόλου. Ἄλλοτε, ὅταν μ' ἔβλεπεν, ἐκτυποῦσεν ἡ καρδία του, τώρα κτυπᾷ . . . τὸ μαπατοῦνί του.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Αἱ γενναῖαι ψυχαὶ δυσκόλως φθάνουσι νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὴν κακίαν, τὴν ἀχαριστίαν τῶν ἀνθρώπων· μόνον ἀφοῦ λάβωσι σκληρὰ μαθήματα, κατανοοῦσι τὸ μέγεθος τῆς ἀνθρωπίνης διαφθοράς. Ὅταν δὲ οὕτω παιδευθῶσιν, ἀνυφοῦνται εἰς βαθμὸν ἐπιεικείας, ὅστις εἶνε τὸ τελευταῖον ὄριον τῆς περιφρονήσεως. (Βαλζάκ).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐξ ὡς ζωολογικὸς κῆπος τῆς Δουσελδόρφης ἔλαβεν ἐσχάτως δῶρον παρὰ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ ὑπερμεγεθὴ τινὰ λύκον ἐξημερωθέντα παρὰ τοῦ καγκελλαρίου. Ὁ λύκος οὗτος ἐδόθη ἄλλοτε τῷ πρίγκιπι Βίσμαρκ παρὰ τίνος ῥώσου πρίγκιπος. Εἶνε δὲ νῦν ἡμερὸς ὡς ἀρίον καὶ ὀνομάζεται Ἰσεργιμ.

Ἦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ὀρίσῃ τις μέχρι τίνος θέλει φθάσει ἡ ἐφευρετικότης τῶν Ἀμερικανῶν, ἐὰν κρίνῃ ἐκ τῶν ἐσχάτως ἀπονεμηθέντων ἐν Βασιγκτῶν διπλωμάτων ἐφευρέσεως, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν τὰ ἐξῆς ὁμολογουμένως λίαν περίεργα :

Ἄπενεμήθη εἰς κυρίαν τινὰ πτυχίον ἐφευρέσεως διὰ καρφίδα τῆς κόμης χρησιμεύουσαν συγχρόνως καὶ ὡς ψαλίδιον καὶ ὡς ἀνθοφόρος. Ἄπενεμήθη πτυχίον διὰ συσκευὴν τινὰ χρησιμεύουσαν πρὸς ἀναψυχὴν τῶν ἵππων ἐν πλήρει καλπασιμῶ ὄντων. Ἦ συσκευὴ αὕτη, προσαρμολομένη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἵππου, συγκοινωνεῖ μετὰ δοχείου τοποθετημένου ἐν τῇ ἀμάξῃ ἐν ᾧ περιέχεται συμπεπιεσμένος ἀήρ.

Καὶ τέλος ἀπενεμήθη πτυχίον διατί νομίζετε; διὰ μηχανισμὸν ἐμποδίζοντα τὰς ἀγελάδας νὰ κινῶσι τὴν οὐρὰν των ἐφ' ὅσον ἀμέλγονται.

Ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς μελετᾶται ἡ ἐκτέλεσις μεγάλου ἔργου. Πρόκειται περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου μέλλοντος νὰ ἐνώσῃ τὴν Νέαν Ὑόρκην μετὰ τῶν Παρισίων οὕτως ὥστε τὸ ταξείδιον νὰ γίνεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν καὶ ἡμισείας. Ὁ σιδηροδρόμος ἀναχωρῶν ἐκ Νέας Ὑόρκης, διέρχεται τὸν Καναδᾶ, τὴν Νέαν Γεωργίαν καὶ τὴν Ἀλάσκα μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας, ἐκεῖθεν δ' οἱ ταξιδιώται θὰ μεταφέρονται δι' ἀτμοπλοίου εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἀκρωτήριον ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς τῆς κειμένης κατέναντι τοῦ Βεριγγείου πορθμοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν 40 μιλίων περίπου ἐκ τῆς δυτικῆς ἄκρας τοῦ βορείου τῆς ἀμερικανικῆς στερεᾶς, οὗτος δ' ἔσται ὁ μόνος κατὰ θάλασσαν διά-

πλους. Ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ δ' ἀκρωτηρίου ὁ ὑπὸ μελέτην σιδηροδρόμος θὰ διέρχεται τὸ βωσικὸν Κράτος μέχρι τῆς συνενώσεως αὐτοῦ μετὰ τῶν σιθηρικῶν σιδηροδρόμων, οἵτινες ἤδη συγκοινωνοῦσι διὰ Πετρούπολεως καὶ Μόσχας μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν πρωτεύουσῶν.

Ἦ ὅλα τὰ ἐγκώμια τὰ ὁποῖα ἀνέκαθεν ἐδαψιλεύθησαν εἰς τὰ προτερήματα τῶν μελισσῶν, φαίνεται ὅμως ὅτι τὰ μικρὰ ζῴφια ἔχουσι καὶ αὐτὰ τὰ ἐλαττώματά των. Καὶ τί ἐλαττώματα! Φαντασθῆτε ὅτι ἡ ἐπιστήμη τὰ συνέλαβεν ἐπ' αὐτοφῶν κλέπτοντα, μεθύοντα, ὀνηρά. Τοῦτο μανθάνομεν ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν ζῴων», ἐν ᾗ ἀναγινώσκομεν τὰ ἐπόμενα :

Μέλισσαι τινες ἐκδιάζουσαι τοὺς φρουροὺς καὶ τοὺς κατοίκους ξένων κυψελῶν, διαρπάζουσι ταύτας ἀποκομίζουσαι εἰς τὰς ἐαυτῶν κυψέλας πάσας τὰς ἐκεῖ προμηθείας. Ἐὰν δὲ ἡ βιαιοπραγία αὕτη ἐπαναληφθεῖσα ἐπιτύχῃ πάλιν, αὐταὶ αἰσθάνονται, ὡς οἱ ἄνθρωποι, μεγαλειτέραν πρὸς τὴν διαρπαγὴν καὶ τὴν ληστείαν εὐχαρίστησιν παρὰ εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ καταλήγουσιν οὕτω εἰς τὸ ν' ἀποτελῶσιν ἀληθεῖς συμμορίας ληστῶν. Ὑπάρχουσιν ἕτεροι αἵτινες ἐν ἀρχῇ μεμωμένα καὶ οὐχὶ ἐν συντροφίᾳ κλέπτουσι, καιροφυλακτοῦσαι νὰ διολισθήσωσιν ἀπαρτήρητοι εἰς ξένην τινὰ κυψέλην· βλέπετε ὅτι ἔχουσι συνείδησιν τῶν παραπτωμάτων των. Ἐὰν αὐταὶ ἐπιτύχωσιν ἐν τῇ ἐκδρομῇ των ταύτη, ὀδηγοῦσι κατόπιν καὶ ἄλλας ἐκ τῆς κυψέλης των μελισσας ἐκεῖ, ἔως οὐ τέλος, οὔσαι ἤδη ἐν γνώσει τῆς τοποθεσίας, ἐπιχειροῦσιν ἐκ συστάσεως τὴν διαρπαγὴν.

Ὁ Βύχνης λέγει προσέτι ὅτι τοιαῦται κλέπτρια μέλισσαι δύνανται νὰ διαμορφωθῶσι δι' ἰδίας τινὸς τροφῆς συνισταμένης ἐκ μέλιτος ἀναμειγμένου μετὰ οἴνοπνύματος. Ἐπίσης, ὡς ὁ ἄνθρωπος, προστίθησι, ἀποκτώσι ταχέως μεγάλην κλίσιν πρὸς τὸ ποτὸν τοῦτο, ὅπερ ἐξάκαε καὶ ἐπ' αὐτῶν τὴν αὐτὴν ὀληθρίαν ἐπιρροήν· καθίστανται ὄρηπτικά, μέθυσοι καὶ παύουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐργάζωνται. Ἄλλ' ἡ πείνα δὲν ἀργεῖ νὰ καταλάβῃ αὐτάς· τότε, ὡς ὁ ἄνθρωπος καὶ αὐταὶ, περιπίπτουσιν ἀπὸ ἐγκλήματος εἰς ἐγκλημα, ἀφοσιούμεναι ἄνευ οὐδεμιᾶς τύψεως εἰς τὴν διαρπαγὴν καὶ τὴν ληστείαν.

Ὁ ἀρχαιότερος στρατιώτης τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ εἶνε ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ὅστις εἶνε ἄμα καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ. Τὸν παρελθόντα Μάρτιον συνεπλήρωσε τὸ ὀδοηκοστὸν πέμπτον ἔτος αὐτοῦ. Ὁ δὲ νεώτερος στρατιώτης τοῦ στρατοῦ κατετάχθη ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸ 17^{ον} τάγμα τῶν Μεκλεμβουργίων δραγόνων διαταγῇ τοῦ αὐτοκράτορος· εἶνε δ' οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ δουκὸς τοῦ Μεκλεμβούργου καὶ ἔχει ἡλικίαν ἡμερῶν εἴκοσι δύο.

Εἰς ἀναγνώσθη.